

“Vrienden en vriendinnen,

Gisteren vrijdag mochten we voor het eerst eens een bezoekje brengen aan Fons Bouckaert in het WZC Pottelberg met drie bezoekers tegelijk, in tegenstelling met voorheen, waar alleen één bezoeker om de zoveel tijd was toegelaten. Jan Verraes en Yves Vandenbossche zijn terstond bereid geweest er samen met mij naartoe te gaan, waarvoor mijn oprechte dank.

Fons was zeer content om ons te zien. Ook Jan en Yves konden vaststellen dat hij eigenlijk nog steeds dat ‘clevere baaske is, terwijl we anderzijds moeten vaststellen dat hij inderdaad niet altijd meer alles in zijn juiste context kan kaderen.

Hij wilde vooral een en ander horen over het reilen en zeilen van het orkest, waarbij we hem op heden uiteraard niet echt veel hartversterkend nieuws konden brengen. Zijn mantelzorger Jean-Paul, zijn neef, had me voorheen wel medegedeeld dat dat we hem niet mochten ‘ontzien’ en hem gerust ook de minder leuke berichten niet mochten onthouden. Hij blijft realistisch genoeg.

Hij was onder de indruk van hetgeen menige vriend en vriendin op heden op gezondheidsvlak is overkomen. Maar we hebben hem verzekerd dat alles weer goed komt, dat aan allen de tijd moet worden gegund.

We hebben ook aan Fons meegedeeld dat we hem graag ook zouden terugzien bij een of ander activiteit, zoals de najaarsconcerten, eens een repetitie, enz. Maar ik vrees dat dit in realiteit niet zo gemakkelijk nog zal kunnen gerealiseerd worden.

We konden eveneens vaststellen dat hij daar een graaggeziene figuur is. Fons zal daar zeker niet de lastigste resident zijn. De verzorgende die hem in zijn rolstoel kwam ophalen na het bezoek bleef met ons nog een praatje slaan. Maar toen hij lachend aan Fons vroeg of hij nog onze voornamen kende, bleek dit wel een probleem te zijn. Hij wist zeer goed wie hem bezocht, maar die voornamen???Dat was wel een probleem.

Hij vroeg ons om zeker aan allen zijn gemeente beste groeten over te maken, wat ik hierbij graag namens hem en mijn twee kompanen doe.

Het deed ook Yves en mij deugd om nadien in de lusttuin van Jan en Mieke Verraes te worden ontvangen, waarbij we bij de ‘mancave’ van Jan enkele lekkere streekbiertjes hebben achterover geslagen, wat bijgepraat, en content geweest zijn om elkaar na al die tijd te hebben kunnen terugzien.

We bekijken alles rustig momenteel, nu in de verte de overheid vanaf 09 juni in principe repetities weer zal toelaten. Maar of we dat spoedig doen, dan wel waar, in welke vorm, wanneer, dat zal eerst nog voer zijn voor het bestuur op relatief korte termijn.

Jullie zullen van alles op de hoogte worden gehouden, en aan onze vrienden en vriendinnen die enigszins op de sukkel zijn: hou vol, maar we kijken er vooral naar uit jullie spoedig ‘kicking and alive’ te kunnen terugzien. Jullie zouden ons zo geen groter geluk kunnen gunnen!

Tot kortelings!

Met genegen groeten aan allen,

Marc, voorzitter.